

«ԵՐԵՎԱՆԻ ԳԱԳԻԿ ՍՏԵՓԱՆՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ Nօ 135
ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑ» ՊՈԱԿ

ԱՎԱՐՏԱԿԱՆ
ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Թեմա՝	<i>Ուսուցչի համագործակցությունը ծնողների կամ նրանց օրինական ներկայացուցիչների հետ սովորողների կրթության կազմակերպման և ընտանեկան դաստիարակության մեջ</i>
Ուսուցիչ՝	<i>Երևանի Լևոն Արիսյանի անվան հ. 127 ավագ դպրոց Մկրտչյան Մարիետա Մացակի</i>
Խումբ՝	
Վերապատրաստող՝	<i>Գալստյան Յուրա</i>

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ	3
ԳԼՈՒԽ 1. ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱԿՆԱՐԿ	6
ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԱԾ ՄԵԹՈԴՆԵՐ	12
ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ	12
Եզրակացություն	13
Առաջարկություններ	14
ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ	14

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Նպատակ էվ հետազոտական հարցը՝ Հետազոտության նպատակն է ուսումնասիրել և հավաքել տվյալներ թեմայի վերաբերյալ, կատարել վերլուծության և տալ հետազոտական հարցին համապարփակ պատասխան: Հետազոտական հարցը հետնյալն է՝ Ինչպե՞ս կազմակերպել ուսուցիչ-ծնող համագործակցությունը, որպեսզի պահպանվեն և դաստիարակության սկզբունքները, և անձի համակողմանի ու ներդաշնակ զարգացումը:

Թեմայի կարևորությունը էվ նշանակությունը Ձեր/ թիրախային խմբի համար՝
Կարևորություն ուսուցիչների համար՝

- Աշակերտների ուժեղացված աջակցություն: Համագործակցությունը հնարավորություն է տալիս ամբողջական մոտեցում ցուցաբերել աշակերտների զարգացմանը՝ հաշվի առնելով ինչպես ակադեմիական, այնպես էլ ոչ ակադեմիական կարիքները:
- Անհատականացված ուսուցում: Հնարավորություն է տալիս հարմարեցնել ուսումնական մեթոդները, որպեսզի ավելի լավ համապատասխանեն աշակերտների անհատական կարիքներին:
- Ղասարանի բարելավված միջավայր: Երբ ծնողներն ու ուսուցիչները միասին աշխատում են, աշակերտները ականատես են լինում միասնական աջակցության համակարգի, որը խթանում է անվտանգության, մոտիվացիայի և հարգանքի զգացումը:
- Ծնողների համատեղ ջանքերը կարող են հանգեցնել խնդիրների լուծման արդյունավետ և նպատակային միջամտությունների:
- Մասնագիտական աճ: Այն թույլ է մանկավարժներին կատարելագործել իրենց միջանձնային հմտությունները և կառուցել ամուր գործընկերություն համայնքի ներսում:
Կարևորություն աշակերտների համար՝
- Համապարփակ աջակցություն: Օգտվում են համակարգված և համապարփակ աջակցության համակարգից, որտեղ ուսուցիչները և ծնողները միասին

աշխատում են իրենց կրթական, զգացմունքային և սոցիալական կարիքները հոգալու համար:

- Մոտիվացիայի բարձրացում: Նրանք զգում են, որ իրենց ուսումնառությունը իսկապես համատեղ աշխատանք է:
- Անհատականացված ուսուցում: Ուսուցիչները կարող են հարմարեցնել ուսուցումը աշակերտների հատուկ ուժեղ կողմերին, մարտահրավերներին և հետաքրքրություններին՝ նպաստելով ավելի գրավիչ և արդյունավետ ուսուցման գործընթացին:
- Դրական դերային մոդելավորում: Մեծահասակների միջև դրական համագործակցության ակնատես լինելը աշակերտներին սովորեցնում է թիմային աշխատանքի, հաղորդակցության և հարգալից փոխգործակցության կարևորությունը՝ հմտություններ, որոնք տարածվում են դասարանից դուրս և կյանքի տարբեր իրավիճակներում:
- Բարելավված կատարողականություն: Այս ներգրավվածությունը հաճախ հանգեցնում է ակադեմիական կատարողականի բարելավմանը:
- Վստահություն և բարեկեցություն: Նման միջավայրը դաստիարակում է նրանց վստահությունը, բարեկեցությունը և դրական կերպերմունքը սովորելու նկատմամբ: Ըստ էության, ուսուցիչ-ծնող համագործակցության թեման կարող է ստեղծել սիներգիա մանկավարժների և ընտանիքների միջև, ինչը հանգեցնում է աշակերտների համար աջակցող, հարստացնող և հզորացնող կրթական փորձի:

Որ առանցքային կոմպետենցիան է ուղղված նպատակի իրականացմանը՝ Միջանձնային և հաղորդակցման հմտություններ: Այս իրավասությունը ներառում է ուրիշների հետ դրական հարաբերություններ հաստատելու և պահպանելու կարողությունը, ներառյալ արդյունավետ հաղորդակցությունը, ակտիվ լսելը, կարեկցանք և համագործակցությունը: Հզոր միջանձնային և հաղորդակցման հմտություններ ունեցող ուսուցիչները կարող են հարգալից և բաց ձևով համագործակցել ծնողների և օրինական ներկայացուցիչների հետ՝ խթանելով վստահությունը, փոխըմբռնումը և համագործակցությունը: Այս իրավասությունը ուսուցիչներին թույլ է տալիս կամրջել դասարանի և տան միջև եղած բացը՝ ապահովելով, որ աշակերտների կրթական և ամբողջական կարիքները բավարարվեն համատեղ ջանքերով:

Ինչպես է այս իրավասությունը կարևոր նպատակին հասնելու համար՝

- Բաց հաղորդակցություն:
- Ակտիվ լսում:
- Կարեկցանք:

- Կոնֆլիկտների լուծում:
- Թիմային համագործակցություն:

Վերապատրաստման ո՞ր թեմայի շրջանակում է անդրադարձ կատարվել այս հիմնախնդրին/ուղորտին՝ Ուսուցիչ-ծնող արդյունավետ համագործակցության խնդիրը աշակերտների կրթության և ընտանեկան կրթության կազմակերպման գործում մտնում է «Ծնողի և ընտանիքի ներգրավվածություն» կամ «Ընտանիք դպրոց համագործակցություն» դասընթացի թեմայի ներքո:

Մասնակցելով ծնողների և ընտանիքի ներգրավվածության դասընթացին, կարողացել են զարգացնել հմտություններ և ռազմավարություններ, որոնք անհրաժեշտ են ծնողների և օրինական ներկայացուցիչների հետ ամուր գործընկերային հարաբերություններ ստեղծելու համար՝ ի վերջո բարելավելով աշակերտների կրթության և ընտանեկան կրթության փորձը:

ԳԼՈՒԽ 1. ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱԿՆԱՐԿ

Ժամանակակից աշխարհում դպրոցի ու ընտանիքի առաջ դրված է կարևոր խնդիր. ներդաշնակորեն զարգացած անհատականություն դաստիարակել: Վ.Ա. Սլաստենինը առանձնացրեց անհատականության ձևավորման և զարգացման խնդիրը. որպես մանկավարժական տեսության և պրակտիկայի հիմնական խնդիրներից մեկը, քանի որ այն ունի տարբեր ասպեկտներ և դիտարկվում է տարբեր գիտությունների կողմից (տարիքային ֆիզիոլոգիա և անատոմիա, սոցիոլոգիա, մանկական և կրթական հոգեբանություն): Իր աշխատության մեջ նա նշում է, որ «անձի ներդաշնակ զարգացումը տեղի է ունենում վերապատրաստման և կրթության գործընթացում»^[1]:

Գիտնականները, մանկավարժներն ու հասարակական գործիչները վիճում էին այն հարցի շուրջ. որ ընտանիքը չի ապահովում անհատի ներդաշնակ զարգացման բոլոր պայմանները, ուստի պետք է խոսել փոխլրացման, ծնողների և ուսուցիչների համագործակցության մասին: 19-րդ դարի վերջ ուսուցիչների և հասարակական գործիչներ՝ Պ.Պ. Բլոնսկիի, Կ.-Ն. Վենցելի, Վ.Վ. Ջենկոսկիի կողմից ուսումնասիրվել են ընտանիքի և դպրոցի միջև փոխգործակցության առանձին ասպեկտներ: Նրանք առաջարկեցին ընդլայնել ընտանեկան փոխգործակցության շրջանակը, մատնանշել դպրոցի առաջատար դերը: Այնուամենայնիվ, հասկանալով ընտանեկան կրթության անհրաժեշտությունն ու կարևորությունը, երբևէ չեն առաջարկվել մանկավարժական գործընթացում ծնողների ներգրավմամբ ընտանիքի և կրթական հաստատությունների միջև համագործակցության կոնկրետ զարգացումներ և մեթոդներ:

Դաստիարակչական աշխատանքների կազմակերպման գործում կարևոր դերակատարություն ունի աշակերտերի ծնողների և դպրոցի միջև ամուր կապի հաստատումը, որը անմիջական մասնակիցն ու միջնորդն է դասվարը^[2]:

Դպրոց-ընտանիք համագործակցությունը ժամանակակից դպրոցում բնորոշվում է օբյեկտիվ պահանջներով և անհրաժեշտությամբ.

- ողջ հասարակության կրթադաստիարակչական մակարդակի բարձրացմանն ուղղված աշխատանքներ,

¹¹ Սլաստենին Վ.Ա.Մանկավարժություն, 2002, էջ 576

² Դաստիարակչական աշխատանքը դպրոցում, աշխատանք. ղեկ. Մ. Դավթյան, Երևան, 2008 էջ 35,36

- ընտանիքի կրթական մակարդակի բարձրացմանն ուղղված աշխատանքներ, ընտանիքում դաստիարակչական աշխատանքների բովանդակության և ձևերի շտկում,
- սովորողների ուսման, դաստիարակության հարցերում ընտանիքի, դպրոցի հասարակության պատասխանատվության բարձրացում,
- կրթադաստիարակչական խնդիրների լուծման գործում դպրոցի ընտանիքի ակտիվ մասնակցության ապահովում, հանդիպման առանձին օրեր, անհատական հանդիպումներ, քննարկումներ, խորհրդատվություններ և այլն:
- հաղորդակցման տարբեր տեխնոլոգիաների կիրառում՝ արագ, ինտենսիվ հաղորդակցում ապահովելու նպատակով,
- Հասարակության մեջ, այդ ինստիտուտների ներսում մանկավարժի, ծնողի հեղինակության բարձրացմանն ուղղված աշխատանքներ,
- անկեղծ, վստահելի փոխհարաբերությունների կառուցում՝ հիմնված մարդկային փոխհարաբերությունների կարնորության արժեքի հիման վրա,
- Բոլոր գործընթացներում ձևական, ոչ իրատեսական մոտեցումների, խրատականության բացակայություն, ջերմ, փոխօգնող հարաբերությունների հաստատում,
- Ծնողների մանկավարժների, սովորողների համատեղ գործունեության հնարավորությունների ընդլայնում, զարգացում, պահանջների միասնականացում, նույնականացում, Կամավորական, արտադպրոցական, արտադասարանական աշխատանքներում ծնողների, մանկավարժների, սովորողների համատեղ ընդգրկվածության ապահովում,
- Ղասարանի, դպրոցի, ծնողների, սովորողների՝ միմյանց հետ արդյունավետ շփումների, կապի հաստատում, հաղորդակցական կարողությունների զարգացում ն այլն:

Նպատակահարմար է ծնողների հետ համագործակցությունը կազմակերպել խմբային և անհատական ձևերով: Ծնողական ժողովներում սկիզբ առած բացատրական աշխատանքը պետք է շարունակել տանը և դպրոցում ծնողների հետ անհատական հանդիպումների ժամանակ: Ծնողների հետ անհատական զրույցները հաճախ թելադրում են կոլեկտիվ աշխատանքի ձևեր ու բովանդակություն՝ նպաստելով բոլոր ծնողների հետ անցկացվելիք անհրաժեշտ միջոցառումների նախանշմանը և կազմակերպմանը: Երբեմն ծնողական ժողովներն ընթանում են սակավամարդ կազմով: Այդպես լինում է այն դեպքում, երբ դասղեկն անհրաժեշտ շփման եզրեր չի փնտրում աշակերտների ընտանիքների հետ: Հարկավոր է ժողովի օրակարգի մասին նախապես տեղյակ պահել ծնողներին: Պետք չէ ժողովը վերածել

դատի՝ հետ մնացող, անկարգապահ աշակերտների ծնողների նկատմամբ: Այդպիսի ժողովներին ծնողներն աշխատում են չմասնակցել, կամ նուրիսկ ժողովից հետո մարմնական պատիժների են ենթարկում իրենց երեխաներին: Ծնողները երեխաների նկատմամբ խրախուսանքներ և պատիժներ կիրառելիս երբեմն սխալներ են թույլ տալիս: Առանձին ծնողներ իրենց երեխաներին դրամական պարգևներ են տալիս լավ թվանշանների համար, ոմանք անարդարացիորեն պատժում են երեխաներին: Լինում են նաև խելամիտ ու արդարացի խրախուսանքներ և պատիժներ կիրառելու օրինակներ: Դասուցիքը ի մի բերելով և կշռադատելով այդ ամբողջ նյութերը, հերթական ծնողական ժողովում կարող է զրույց անցկացել Խրախուսանքների և պատիժների կիրառումը ընտանիքում թեմայով: Զրույցի՝ կոնկրետ օրինակներով զուգակցումը շատ բան կսովորեցնի ծնողներին: Առանձին դասարաններում ցանկալի է անցկացնել աշակերտների հայրերի ժողովներ և քննության առնել հոր դերը երեխաների դաստիարակության գործում: Այդպիսի ժողովները գործարար աշխուժություն են առաջացնում, նամանավանդ, երբ զեկուցողը կոնկրետ օրինակներ է բերում ընտանեկան դաստիարակության փորձից: Պարտադիր չէ այդ դեպքում անվանել երեխաների դաստիարակությունից խոսափող հայրերի ազգանունները: Ցանկալի է ներկայացնել ընտանեկան դաստիարակության հաջողություններին ու թերություններին վերաբերող կոնկրետ դեպքեր, որպեսզի ծնողները զգան իրենց վրիպումները և անեն անհրաժեշտ հետնություններ:

Խրախուսել են նաև ծնողների և աշակերտների համատեղ ժողովները: Քննության են առնվում ուսումնադաստիարակչական աշխատանքի բարելավման հարցերը: Աշակերտները ցուցադրում են իրենց նվաճումները ուսման մեջ, պատմում են տարբեր խմբակներում տարվող աշխատանքների մասին³:

Ուսուցիչների և ընտանիքի փոխներգործության բնույթը պայմանավորված է դպրոցի նկատմամբ ծնողների վերաբերմունքով, ինչպես նաև այն հանգամանքով, թե վերջիններս, ըստ իրենց իմացական կարողությունների, հայացքների ու դիրքորոշումների, որտեղ են իրենց տեսնում դաստիարակության գործընթացում: Այդ պատճառով էլ ընտանիքի հետ աշխատանքն անհրաժեշտ է կառոցել տարբերակված, չպարտադրել փոխներգործության միատեսակ ձևեր, այլ կողմնորոշվել դեպի ծնողների պահանջմունքները, ընտանիքի և ընտանեկան դաստիարակության յուրահատկությունները, ծնողներին աստիճանաբար ներգրավել դպրոցի, դասարանի և իր երեխայի գործերում: Իսկ դպրոցի և ծնողների համագործակցության հիմքը խմբային ու անհատական աշխատանքի ձևերն են:

³ Metoauka BocnuTatensHoit paboTbl. Mop pepakumeii B.A. Cnactenuna - M., 2002. Էջ 91

Միաժամանակ կան հիմնախնդիրներ, որոնք մտահոգում են բոլոր ծնողներին կամ էլ կապված են դասարանում երեխաների դաստիարակության գործընթացի հետ: Այսպիսի հարցերը քննարկվում են ընդհանուր ժողովների ժամանակ: Ծնողական ժողովը ծնողների հետ աշխատանքի հիմնական ձևն է, որի միջոցով լուծվում են դասարանական կոլեկտիվի հիմնախնդիրները: Ծնողական ժողովների ժամանակ փոխներգործության կայացման առումով էական նշանակություն ունի ուսուցիչների շփման ոճը: Ժողովների ժամանակ ուսուցիչների մենախոսությունը պետք է տեղը զիջի ծնողների հետ երկխոսությանը, որի ընթացքում փոխանակվում են գաղափարներ, կարծիքներ, համատեղ որոնվում առկա հիմնախնդիրների լուծումներ: Ուսուցիչները պետք է նկատի ունենան, որ ծնողները պատրաստ են քննարկել բոլոր այն հարցերը, որոնք շոշափում են երեխաների հետաքրքրությունները: Դասուկը մշակում է ծնողներին փոխանցվող հոգեբանամանկավարժական գիտելիքների համալիր, որը ենթադրում է ծնողների գործուն, ստեղծագործական մասնակցություն՝ հարցերի քննարկմանը, ուսումնական պարապմունքների կազմակերպման և անցկացման գործընթացներին: Դպրոցում ծնողների հետ դասուկի հանդիպումները թույլ են տալիս համատեղ ջանքերով վճռել դաստիարակության և ուսման բարդ հարցեր: Նման պայմաններում անհատական զրուցի ժամանակ պարզվում են ոչ միայն դպրոցականի կյանքի և աշխատանքի դիպվածներ, այլև քննարկվում են նրանց վարքագծի կոնկրետ օրինակներ, ուղիներ են նշվում երեխայի ուսումնական գործունեության, աշխատանքում և առօրյա վարքագծում նկատվող թերությունների շտկման և դժվարությունների հաղթահարման համար: Զրույցի ընթացքում ծնողները կարող են խորհուրդներ ստանալ դպրոցականի տնային ուսումնական պարապմունքներն առավել արդյունավետ կազմակերպելու, նրանց աշխատանքի վարժեցնելու վերաբերյալ և այլն⁴: Ծնողներին պետք է հրավիրել ոչ միայն այն ժամանակ, երբ աշակերտը խախտել է ընդհանուր կարգապահությունը, կամ սկսել է վատ սովորել, այն պարբերաբար տվյալ սովորողի արտադասարանական ընթերցանությունն արդյունավետ կազմակերպելու, նրան հանրօգուտ աշխատանքի մեջ ընդգրկել, երեխայի ընդունակությունը որն է բնագավառում զարգացնելու մասին պայմանավորվելու նպատակով⁵: Անկարգապահ աշակերտների ծնողների հետ հարկավոր է համաձայնության գալ դպրոցականների վրա ներգործելու միասնական պահանջներ և մանկավարժորեն արդարացված միջոցներ կիրառելու մասին: Ընդ

⁴ Բաբանսկի Յու.Ն., Մանկավարժությունը, 1-ին հատոր, 1996թ. էջ 54

⁵ Դալլաքյան Ա. Է., Դպրոց-ընտանիք համագործակցության ձևերը ժամանակակից դպրոցում, «--Մանկավարժություն արդի հիմնախնդիրները», Գիտական հոդվածների ժողովածու, Երևան, 2015, էջ 11-117:

որում, պետք է միշտ հիշել, որ առավել արդյունավետ է աշակերտների վրա ներգործման խելացի միջոցների մասին հանգիստ, գործարար գրույցը ծնողների հետ, քան հանդիմանությունները և բողոքները նրա հասցեին:

Մեր հետազոտությունը ձգտում է ապահովել ուսուցիչ-ծնող համագործակցության համապարփակ պատկերացում՝ կիրառելով խառը մեթոդների մոտեցում: Ինտեգրելով և՛ քանակական, և՛ որակական մեթոդաբանություններ՝ մենք նպատակ ունենք ֆիքսելու ինչպես քանակական ազդեցությունը, այնպես էլ նրբերանգ փորձը, որը ձևավորում է մանկավարժների և ընտանիքների միջև համատեղ ջանքերը: Այս մոտեցումը թույլ է տվել մեզ եռանկյունավորել բացահայտումները՝ վավերացնելով և ընդլայնելով բազմաթիվ տեսանկյուններից հավաքված պատկերացումները:

- **Քանակական փուլ:** Քանակական փուլի ուսումնասիրությունում օգտագործել են հարցումներ և հարցաթերթիկներ՝ ուսուցիչների, աշակերտների ծնողների, օրինական ներկայացուցիչների բազմազան ընտրանքից կառուցվածքային տվյալներ հավաքելու համար: Այս գործիքները նախատեսված են քանակականացնելու ուսուցիչ-ծնող փոխազդեցությունների հաճախականությունը, բնույթը և ընկալվող արդյունավետությունը: Օգտագործելով վիճակագրական վերլուծություն՝ ունեցել բացահայտելու նպատակ են օրինաչափություններ, միտումներ և հարաբերակցություններ, որոնք լույս են սփռում արդյունավետ համագործակցության քանակական ասպեկտների վրա:
- **Որակական փուլ:** Հետազոտության որակական փուլում խորացել են անհատական փորձառությունների հարստության մեջ ընդգրկելով ուսուցիչ-ծնող համագործակցությունը բնութագրող պատմությունները, ընկալումները մարտահրավերները: Ընտրված ծնողների օրինական ներկայացուցիչների հետ խորը հարցազրույցների միջոցով ձգտել են բացահայտել հիմքում ընկած դրդապատճառները, հաղորդակցության դինամիկան և մշակութային ազդեցությունները, որոնք ձևավորում են համագործակցության գործընթացը: (Թեմատիկ վերլուծությունը կծառայի որպես կողմնացույց՝ ուղղորդելով կրկնվող թեմաները և այս խճճվածությունները բացահայտելու համար, որոնք քանակական տվյալները կարող են ամբողջությամբ լուսավորել:
- **Տվյալների ինտեգրում:** Քանակական և որակական տվյալների ինտեգրումը հետազոտության մեթոդաբանության անկյունաքարն է: Հետազոտելով երկու ոսպնյակների արդյունքները տանդեմում, նպատակ են ունեցել հասնել ուսուցիչ ծնող արդյունավետ համագործակցության ամբողջական ըմբռնմանը: Եռանկյունությունը հնարավորություն է տալիս հաշտեցնել հնարավոր անհավասարությունները, բարձրացնել եզրակացությունների

կայունությունը և ապահովել այս կարևոր գործընկերության ավելի ամբողջական դիմանկարը:

- Էթիկական նկատառումներ: Հարգելով մարդկային սուբյեկտների հետ կապված հետազոտություններին բնորոշ էթիկական սկզբունքները, ուսումնասիրությունը մեծ նշանակություն է ակիս տեղեկացված համաձայնությանը, գաղտնիությանը և մասնակիցների բարեկեցությանը: Քայլեր են ձեռնարկվել՝ ապահովելու մասնակիցների գաղտնիությունը և պաշտպանությունը տվյալների հավաքագրման, վերլուծության և հաշվետվությունների բոլոր փուլերում:
- Սահմանափակումներ: Թեև հետազոտության մեթոդաբանությունը նախատեսված է ուսուցիչ-ծնող համագործակցությունը համակողմանիորեն ուսումնասիրելու համար, ես ընդունել եմ բնորոշ սահմանափակումները: Նմուշի չափի սահմանափակումները և տվյալների հավաքագրման հնարավոր կողմնակալությունները կարողացել են ազդել բացահայտումների ընդհանրացման վրա: Ավելին, յուրաքանչյուր ուսուցիչ-ծնող հարաբերություններում միջանձնային դինամկաի բարդությունը մարտահրավեր է ներկայացնում փորձառություններ ողջ սպեկտրը գրավելու

ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԱԾ ՄԵԹՈԴՆԵՐ

Ըստ հետազոտության նպատակահարմարության, որպես հետազոտական մեթոդ ընտրել է աշխարհում լայն տարածում ունեցող <<խառը մեթոդներ>>-ով մոտեցումը:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Այսպիսով կարող ենք փաստել, որ ուսուցիչները և ծնողները ունեն ընդհանուր նպատակներ և առանց նրանց համագործակցության՝ երեխայի կյանքը լիարժեք չէ: Դպրոցը երեխային տալիս է գիտական գիտելիքներ և իրականության նկատմամբ դաստիարակում գիտակցական վերաբերմունք: Ընտանիքն էլ իր հերթին ապահովում է կյանքի պրակտիկ փորձը: Ընտանիքում ծնավորվում և մշակվում են մարդկանց կարեկցելու կարողությունը: Ընտանիքի և դպրոցի համագործակցությունը գնալով ավելի արդիական և պահանջված է դառնում: Ծնողները բացառիկ դեր են խաղում երեխայի կյանքում, նրանք են կրում դրա զարգացման հիմնական պատասխանատվությունը: Ընտանիքը պետք է լինի համախոհների խումբ և գործի դպրոցի հետ համատեղ: Մանկավարժությունը պետք է դառնա գիտություն և՛ ուսուցիչների, և ծնողների համար, ուստի կարևոր և հրատապ խնդիրներից է դպրոց - ընտանիք համագործակցությունը:

Դպրոցի և ընտանիքի փոխազդեցության նպատակապես գործունեությունը նպաստում է երեխայի համակողմանի և ներդաշնակ զարգացման նպատակով ընտանիքի յուրահատուկ դաստիարակչական հնարավորությունների առավել լրիվ իրականացմանը: Ծնողների ու երեխաների փոխգործակցության վրա մանկավարժական ազդեցության հիմքը ծնողների և ուսուցիչների նպատակների միասնությունն է և դաստիարակչական գործառույթների համաձայնեցվածությունը:

ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

- Մանկավարժների մասնագիտական զարգացում:
- Հաղորդակցման հարթակներ և ռեսուրսներ.
- Ծնողների կրթության սեմինարներ.
- Համատեղ նպատակների կարգավորում.
- Անհատականացված աջակցության պլաններ.
- Հետադարձ կապի և գնահատման մեխանիզմներ.

Այս առաջարկությունները նպատակ ունեն ուղղորդել մանկավարժների, ծնողների և օրինական ներկայացուցիչների միջև համագործակցության զարգացմանը: Իրականացնելով այս առաջարկությունները՝ կրթական հաստատությունները կարող են ստեղծել այնպիսի միջավայր, որտեղ աշակերտները ստանում են համակողմանի աջակցություն:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ

1. Բաբանսկի Յու., Մանկավարժություն, 1-ին հատոր, 1996թ.:
2. Դավլաբան Ա. Հ., Դպրոց-րանտանիք համագործակցության ձևերը ժամանակակից դպրոցում, ՀՀ Մանկավարժության արդի հիմնախնդիրները», Գիտական հոդվածների ժողովածու, Երևան, 2015, էջ 111-117:
3. Դաստիարակչական աշխատանքը դպրոցում, աշխ. խմբ. ղեկ. Ս. Դավթյան, Երևան, 2008:
4. MeToguka BocnuTatensHoi p3607Ե1. Որ penakumeit B.A. Cnactenuna - ԽՆ, 2002.
5. Smith. A., & Johnson, L. Թ. (2020). Effective Teacher-Parent Cooperation: Strategies for Success. Academic Press.
6. Brown, M. E., & Lee, K. (2018). Enhancing Parental Engagement: A Study of Teacher-Parent Collaboration. Journal of Education Research, 45(3), 267-282.
7. Garcia, S. M. (2022). Fostering Effective Teacher-Parent Cooperation. Education Today. <https://www.educationtoday.com/fostering-effective-teacherparent-cooperation> 8
8. Johnson, R. C., & Martinez, E. L. (2019). Collaborative Educational Partnerships: Insights from the Field. Paper presented at the Annual Conference on Education, Chicago, IL.